

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

02/25

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Ježíš v modlitbě umírá do milující Boží náruče

Milí přátelé,

jsme před Velikonocemi, které pro nás křesťany znamenají největší a nejdůležitější svátky v roce. Skrze smrt a vzkříšení Ježíše jsme byli zachráněni od věčné smrti. Budeme prožívat tyto události při liturgiích Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Bílé soboty. Ježíš vše vykonal za nás a pro nás. O Velikonocích se nám Bůh v Ježíši dává až do krajnosti a ukazuje nám nesmírnou lásku a milosrdenství k nám hříšníkům. To je pro nás vítězství. Poslední slova, která Ježíš vyslovil při svém umírání na kříži, tvoří jakoby shrnutí celého jeho poselství. Obsahuje důležité sdělení i pro každého z nás. Ježíšova úplně poslední slova na kříži zněla: „**Abba-Otče, do tvých rukou poručím svého ducha!**“ (Lk 23,46). Jsou to původně slova 31. žalmu, který se Židé každý den modlili jako večerní modlitbu svého života. Navíc k této biblické modlitbě žalmu přidává ještě oslovení „Otče“. Doslovný překlad slova „Abba“ ale znamená spíše „Tatínku“. Toto důvěrné a něžné oslovení Boha je pro Ježíše typické a on je chce naučit i nás. Je příznačné, že se Ježíš obrací na Otce tímto něžným oslovením právě v bolestném okamžiku umírání. V Ježíšově umírání se naplňuje jeho vztah k Otci, vrhá se do Otcovy milující náruče. A spoléhá se na to, že ho Boží milující náruč něžně zachytí. Evangelista Lukáš vykládá smrt jako večerní modlitbu.

Večerní modlitbou se cvičíme v nočním odevzdávání se do dobrých Božích rukou, abychom se touto otcovskou a mateřskou náručí dali nést a abychom se svěřili její ochraně. To, v čem se cvičíme každý večer, nastane definitivní platností ve smrti. Také se svěřujeme do Božích dobrých rukou. Důvěra nám pomůže překonat strach. Sv. Lukáš nám tak ukazuje cestu, jak se i náš život a umírání mohou proměnit. Tou cestou je modlitba. Ježíš v modlitbě umírá do milující Boží náruče. Modlil se večerní modlitbu zbožného Žida jako modlitbu umírajícího.

Stejně tak se můžeme i my o Velikonocích o Velkém pátku i každý večer zacvičovat do Ježíšovy důvěry, která je silnější než smrt.

„Myšlenka na Boha je modlitba, myšlenka na člověka, pro něhož pracujeme a trpíme je láska.“ (P. Antonín Šuránek 29. 5. 1902 - 3. 11. 1982)

• *P. Pavel Caha*

Krátké aktuality

Svatý týden

Ve Svatém týdnu slaví církev tajemství spásy, která Kristus vykonal v poslední dny svého života od začátku svého mesiánského vjezdu do Jeruzaléma. Rozpis bohoslužeb i příležitosti ke svátosti smíření ve Svatém týdnu najdete ve Zpravodaji na str. 4. Dětem přizpůsobená liturgie velikonočního tridua bude slavena v klášterním kostele. Na Velký pátek bude v 8:00 v kostele sv. Bartoloměje liturgie ranních chval a dopoledne budou na různých místech pobožnosti křížové cesty – viz str. 6. Příležitost k modlitbě u Božího hrobu v kostele sv. Bartoloměje bude letos nepřetržitě 24 hodin, tedy po skončení velkopátečních obřadů, včetně noci až do večera Bílé soboty. Zároveň bude na Bílou sobotu pro veřejnost zpřístupněn celý kostel. – více na str. 8.

Sbírka na Velký pátek pro křesťany ve Svaté zemi

Tradičně se na Velký pátek po celém světě koná sbírka věnovaná křesťanům ve Svaté zemi. Kvůli napjaté a těžké situaci v Palestině a nemožnosti konání poutí do Svaté země zvláště křesťané trpí velkým nedostatkem. Sbírka bude probíhat na konci velkopátečních obřadů při odchodu z kostela.

Křest dospělých

Křest je vždy velkou radostí celého farního společenství. O velikonoční vigilii v kostele sv. Bartoloměje přijme 8 katechumenů křest a ostatní iniciační svátosti (břimování a eucharistii). Na Bílou sobotu, po ranních chválách, se zúčastní závěrečných bezprostředních obřadů před křtem, tedy obřadu Effatha a pomazání olejem katechumenů. Pokud se chcete povzbudit osobní cestou víry našich katechumenů můžete si jejich svědectví přečíst na str. 8.

Úprava presbytáře v kostele sv. Bartoloměje

Dvouleté plánování, uvažování a hledání vhodné úpravy liturgického prostoru kostela se završuje a dá-li Pán, po Velikonocích se začne pozvolna realizovat odkrytím podlahy presbytáře a zjištěním statické únosnosti. Z tohoto důvodu budou do odvolání ponechány večerní mše sv. ve všední dny v kostele sv. Jana Křtitele a v neděli 27. 4. budou výjimečně všechny mše sv. z kostela sv. Bartoloměje přesunuty do klášterního kostela. Přesnější informace najdete v aktuálních ohláškách. Harmonogram realizace nového oltáře, resp. liturgického prostoru najdete na str. 16.

Farní jubilejní pouť do katedrály v HK

V rámci Svatého roku budeme v **sobotu 26. dubna** společně slavit mši sv. v katedrále Svatého Ducha ve 12.00 hod. Putovat můžete pěšky, na kole či jiným prostředkem. Více informací najdete na str.12.

Informace o možnosti získání plnomocných odpustků na str. 11.

Farní pouť do Říma

V době **od 8. do 17. května** se někteří vydají na rok plánovanou pouť do Itálie, která má vyvrcholit návštěvou posvátných míst Říma a projitím Svatých bran. Kromě Říma zavítáme i do Sieny k hrobu sv. Kateřiny, do Assisi ke sv. Františkovi, sv. Kláře a sv. Carlovi Acutisovi. Navštívíme významné františkánské kláštery, zastavíme se v Subiacu, kolébce benediktnů a cestou zpátky u hrobu otce Pia a v nazaretském domečku v Loretu.

Pouť to bude jistě krásná, ale ne snadná. Proto vás prosíme i o modlitbu. Zároveň si uvědomujeme, že ne každý se může ve Svatém roce podívat na tato místa, a tak se chceme modlit také my za vás. Budeme rádi, když nám svěříte konkrétní prosby a úmysly, na které bychom mohli pamatovat v modlitbě. Jak nám je sdělit se dočtete na str. 15. Pokud budete mít zájem, můžete s námi zahájit pouť při mši sv. **ve čtvrtek 8. května** ve 14:00 hodin v kostele sv. Bartoloměje.

80 let ukončení druhé světové války

Ve čtvrtek 8. května si budeme připomínat významné výročí. Málokdo z nás je pamětníkem této události. Přesto si více než kdy jindy uvědomujeme, že žít v míru není samozřejmostí, ale velkým darem. Tento den je příležitostí vzpomenout na hrdiny minulé i současné, modlit se za oběti válek, ale především za urovnání mnohých konfliktů ve světě. Na tento úmysl bude tento den i slavena mše sv. v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje. Zapojit se můžete i do ekumenického modlitebního setkání, o kterém se dočtete na str. 15.

Farní festival – den farnosti

Neděle 25. května bude pro celou farnost výjimečná. Budeme se moci všichni (včetně okolních farností) sejít kolem jednoho oltáře, a nejen při slavení eucharistie si uvědomovat, že je to právě vzkříšený Kristus, který nás spojuje v jedno společenství.

Farnost Pardubice je specifická nejen tím, že je velická, ale také tím, že má malé kostely. Proto využijeme venkovního salesiánského areálu a alespoň jednou do roka se můžeme všichni sejít, společně se modlit, poznávat i slavit. Byl bych moc rád, kdybyste pochopili a přijali smysl tohoto dne a s odvahou a otevřeností přijali nabízený program i změny v pořadu bohoslužeb, které s tím souvisejí. Není to akce pouze pro mladé či rodiny, ale opravdu pro všechny, kteří patří do našeho společenství.

Více se dozvíte na str. 16 a 17.

Farní WhatsApp skupina

V polovině března byla založena WhatsApp skupina, která má sloužit ke zlepšení komunikace a informovanosti ve farnosti. Dlouhodobě jsem vnímal, že ohlášky, Facebook ani webové stránky mi neumožňují sdělovat, zvát, povzbuzovat či rychle informovat velkou skupinu farníků. Tato forma komunikace je mi blízká a přitom nejlépe splňuje můj záměr. Aby zůstala funkční a nebyla zahlcena zpětnými komentáři či reakcemi, půjde pouze o jednostranný kanál informací. Neznamená to však, že není možné reagovat nebo poprosit o sdělení informace všem farníkům – prosím ale, abyste reakce směřovali na mé telefonní číslo soukromě. Kdo z vás by měl tedy zájem dostávat tímto způsobem zprávy a být nějak více propojen s farností, napište mi na mé tel. číslo **777 339 233** a rád vás do skupiny (komunity) přidám. Za návrhy, jak lépe vést tento způsob komunikace budu též vděčný.

Nabídka návštěvy nemocných

Pokud víte o někom, kdo nemůže dlouhodobě navštěvovat bohoslužby, nachází se v nemocnici či je osamělý a rád by uvítal návštěvu kněze či akolyty, budeme moc vděční, když nás budete informovat. I staří lidé v kostele ubývají a mnohdy nevíme, co se s nimi stalo a kde se nacházejí. Pokud se i vy dostanete do podobné situace, nebojte se nám kněžím zavolat. Budeme rádi, když budeme vědět, jak se vám daří a případně vás i navštívíme.

• P. Jan Uhlíř

SVÁTOST SMÍŘENÍ PŘED VELIKONOCEMI

Pátek	11. dubna 17:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Neděle	13. dubna 14:00 – 16:00 14:00 – 16:00	kostel sv. Bartoloměje (2 kněží) fara (2 kněží)
Pondělí	14. dubna 17:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Úterý	15. dubna 17:00 – 18:00 17:00 – 19:00	kostel sv. Jana Křtitele kostel sv. Václava (SDB)
Středa	16. dubna 17:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2025

	Neděle 13.4. Květná neděle	Čtvrtek 17.4. Zelený čtvrtek	Pátek 18.4. Velký pátek	Sobota 19.4. Bílá sobota	Neděle 20.4. Zmrtvých- vstání	Pondělí 21.4. Veliko- noční
Kostel sv. Bartoloměje	7:00 9:00 19:00	18:00	18:00	20:30	7:00 9:00 19:00	7:00 9:00 19:00
Kostel sv. Jana Křtitele	18:00 (sobota)	-	-	22:00	-	-
Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní)	10:00	17:00	16:00	18:00	10:00	-
Kostel sv. Václava Salesiáni	9:00 10:30	18:30	17:00	21:00	9:00 10:30	9:00
Kaple sv. Jiljí Pardubičky	17:00	-	-	-	17:00	-
Kaple Narození Panny Marie Svítkov	-	-	-	-	16:30	-
Kostel sv. Václava Mikulovice	10:30	-	15:00	-	10:30	-
Kostel sv. Václava Rosice nad Labem	8:00	18:00	15:00	18:00	8:00	-
Kostel Povýšení svatého Kříže Třebosice	8:00	-	-	-	8:00	-

Křížová cesta Spojil 2025

Na Velký pátek 18. dubna jste srdečně zváni rodinou Kučerových k modlitbě křížové cesty do obce Spojil. Začátek křížové cesty je v ulici Na Strejčku v 9:00 - klapačky s sebou! :-) Křížová cesta je určena nejen pro rodiny s malými dětmi. Jednotlivá zastavení malovaly děti. Prochází se celou obcí a terén je ideální pro kočárky a dětské motorky :-).

Křížová cesta Spojil 2025

Zveme Vás na křížovou cestu

**Velký pátek
18.dubna
ve Spojile**

**Začínáme v 9:00
v ulici na Strejčku**

**Jednotlivá zastavení
malovaly děti**

"Klapačky sebou"

**Dětské texty
Určeno i pro kočárky**

Velkopáteční „poutní“ křížová cesta – 2025

I letos vás zveme na Velký pátek (18. 4. 2025) na „poutní“ křížovou cestu, a to do **Kostelce nad Orlicí**, kde křížová cesta vede v blízkosti **kaple Navštívení Panny Marie** (viz foto) (GPS: 50.1136786N, 16.2126522E – mapa: bod 1). Křížová cesta má délku cca 550 m a je umístěna podél lesních a polních cest.

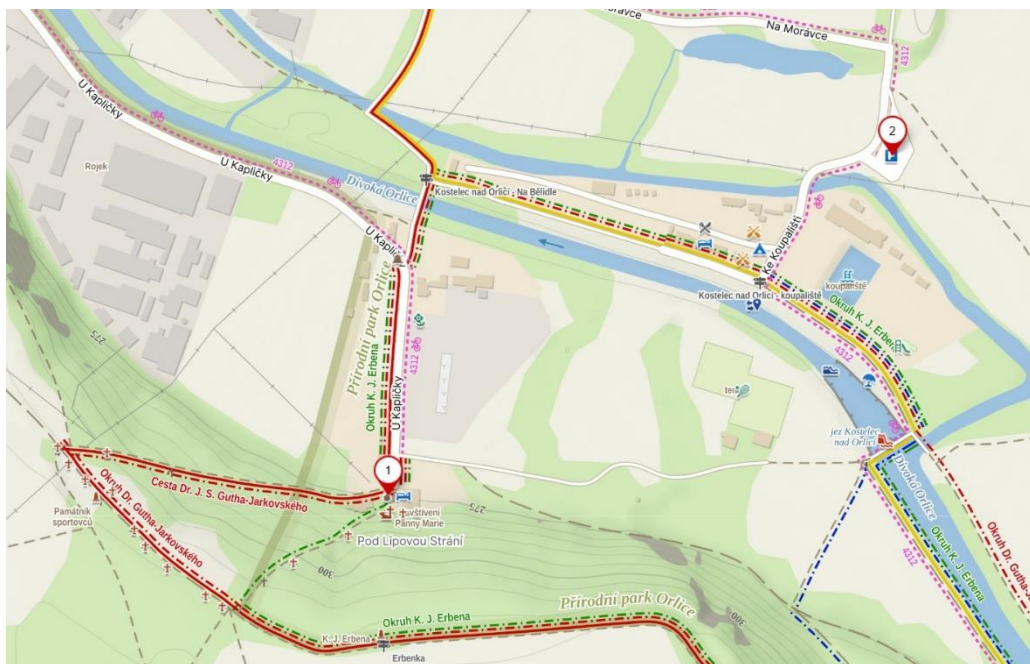
Upozorňujeme, že v první části vede cesta do prudšího kopce. Vozidla budeme moci zaparkovat na 750 m vzdáleném parkovišti (GPS: 50.1162322N, 16.2185747E – mapa: bod 2)

Ke křížové cestě dojdeme krátkou 20minutovou procházkou. Ti, kteří nemohou absolvovat cestu z parkoviště, mohou zkusit zaparkovat někde v blízkosti kaple.

Počátek poutě z parkoviště je stanoven na 10:30 hod., samotná pobožnost křížové cesty by začínala v 11:00 hod. (u kaple).

Z Pardubic je to na vybrané parkoviště přibližně 45 km, což dle navigace vychází asi na 50 min. cesty. Pokud by byl někdo ochoten přibrat nějakého poutníka do auta a naopak, kdo by potřeboval svězt, uveďte to, prosím, u článku na webových stránkách farnosti (v části registrace).

- Na setkání s vámi se těší Petrášovi

24 hodin u Božího hrobu

Na Bílou sobotu trvá církev na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti, a také o jeho sestoupení mezi mrtvé. Oltářní stůl je obnažen a neslaví se mše svatá. Toto liturgické „prázdnost“ je podtrženo i tím, že se tento den neslaví žádné svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření. Eucharistie se navíc donáší pouze umírajícím, jako viaticum. Jakoby se po Ježíšově smrti svět „bez Boha“ zastavil. My však víme, že je to pouze čas ticha, který nás má připravit na velkou radost Kristova vzkříšení.

Letos budeme mít příležitost setrvat u Božího hrobu v kostele sv. Bartoloměje i my, a to nepřetržitě od konce velkopátečních obřadů až do sobotní 20. hodiny. Aby modlíci se nebyli přímo rušeni náhodnými návštěvníky kostela, bude kaple piety (kde je Boží hrob) otevřena a upravena tak, aby se vytvořilo soukromí pro modlitbu. Kvůli noční bezpečnosti bude možné dveře piety případně i zavřít.

Během soboty bychom „náhodným“ návštěvníkům kostela zpřístupnili i celý prostor kostela sv. Bartoloměje, aby mohli zakusit ticho, zastavit se u různých míst v kostele a díky krátkým komentářům nahlédnout do smyslu a tajemství Velikonoc. Vzhledem k tomu, že bude probíhat půlmaraton, je to příležitost takto tiše oslovit mnoho lidí ... Rád bych vás tedy pozval na sobotní návštěvu kostela a modlitbu. Zavítejte k Božímu hrobu sami nebo i s celou svojí rodinou. Připojme se k církvi, která se tento den modlí a uvažuje o Ježíšově umučení a s nadějí očekává radost vzkříšení. Nebojte se ani noční adorace. Věřím, že kdo najde odvahu a sílu v noci vstát a udělá si pouť do kostela, nejenže nebude litovat, ale příští rok možná právě tento čas nočního ticha v Božím chrámě znovu vyhledá.

Na webových stránkách i v kostelích bude připraven seznam, do kterého se zájemci budou moci zapsat na hodinovou adoraci, aby byla po dvojicích zajištěna stálá přítomnost u Božího hrobu.

• *P. Jan Uhlíř*

Katechumeni

Dá-li Bůh, o velikonoční vigílii v kostele sv. Bartoloměje naši katechumeni přijmou svátost křtu, biřmování a poprvé přistoupí k svatému přijímání. Ve čtvrtek 10. dubna se společně s ostatními katechumeny z diecéze sejdou na biskupství s panem biskupem Janem, kterému předem napsali dopis s žádostí o křest a vysvětlením, co je k tomuto kroku vede.

S jejich svolením vybíráme úryvky z těchto dopisů, abychom je nejen lépe poznali, ale hlavně vzdávali díky Pánu, jak podivuhodně si různé lidi k sobě volá.

Michal Dušek, 55 let, (křestní jméno Michal, biřmovací jméno zatím nemá)

Dospěl jsem do doby, kdy moje cesta vedoucí k Ježíši Kristu je naplněná a cítím velkou touhu být pokřtěn. Otázka zní „proč chci být pokřtěn?“ Být slavnostně pokřtěn je pro mě významnou osobní událostí v mém životě, která naplňuje mou touhu vydat se cestou k Bohu. Křest vnímám jako očistu a zároveň nový začátek – možnost vést můj život duchovním směrem a poznávat tak Boží sílu, která mi přináší klid v duši, příležitost spojení s Ježíšem Kristem a vedení mého života k lásce, pokoře a porozumění.

Dalimil Klema, 31 let, (křestní jméno Josef, biřmovací jméno Gabriel)

Před dvěma lety jsem přišel o zrak. Byl jsem tři měsíce úplně slepý a čekala mě operace očí. Bylo to velmi náročné období, které mě vedlo k hlubokému zamyšlení. Když se mi po operaci zrak vrátil, začal jsem silněji vnímat Boží přítomnost a hledal cestu k Němu. Příprava na křest je pro mě i ostatní katechumeny důležitá a krásná cesta k Bohu.

Jana Komárková, 41 let, (křestní jméno Pavla, biřmovací jméno Anežka)

V dětství mě moje milovaná babička Anežka brávala do kostela v Sudějově na mše svaté. Vybavuji si, že již tenkrát jsem pocítila touhu se nechat pokřtít a nerozuměla jsem tomu, proč nemohu dostat „oplatku“, a proč nejsem již křtěná. Proud času plný různých událostí a okolností mou touhu na delší dobu uspal, přesto jsem v životě stále něco postrádala, mnohokrát jsem se obracela s různými prosbami k Bohu a po celou dobu věřila, že existuje něco mezi nebem a zemí, co mne dalece přesahuje. Nyní cítím ve svém srdci velikou vděčnost a dojetí, že si mě Pán Ježíš Kristus vyvolil. Chci ve víře prohlubovat náš vztah, žít v naději ve spásu, v pravdě a lásce. Děkuji Bohu za milosrdenství a milosti, kterých se mně dostává a také děkuji všem lidem, kteří mě na mé cestě provázejí, podporují a modlí se za mne.

Markéta Kouřilová, 29 let, (křestní jméno Terezie, biřmovací jméno Elizabeth)

Semínko víry jsem v sobě asi měla odjakživa, jen jsem mu donedávna nevěnovala potřebnou péči, aby mohlo vyklíčit a růst. To se změnilo před pár lety, když si k víře začal nacházet cestu můj přítel Tadeáš, nynější manžel. Prostory kostelů a různá posvátná místa mi vřdycky přišla zajímavá a ráda jsem je navštěvovala, duchovní stránka mi však mnoho neříkala. Zlomovým okamžikem na mé cestě k víře byl Tadeášův křest – něco se ve mně odehrálo a já se víře pootevřela. Dalším okamžikem, kdy na mě pravděpodobně zapůsobil Duch svatý, byla naše svatba v Bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Ačkoliv jsem byla přesvědčená, že svatební slib řeknu bez věty „K tomu ať mi pomáhá Bůh“, nakonec ta věta ze mě zcela nenuceně a upřímně vyšla. Třetím hlubokým prožitkem, který nedovedu popsat slovy, byl večer v kostele ve Slavoňově v rámci kurzu Alfa. Chci se nechat pokřtít, abych mohla prohloubit svůj vztah s Bohem, nechat ho skrze mě působit a zároveň, abych víru mohla naplno sdílet s manželem a jednou třeba i s našimi dětmi.

Ivan Kovačič, 64 let, (křestní jméno Josef, biřmovací jméno František)

K víře mě přivedli moji rodiče, zvláště maminka. Pokřtěn jsem však nebyl. S manželkou a dětmi jsme pak navštěvovali pouze bohoslužby na Štědrý den. Teprve před 2 roky jsem začal chodit na bohoslužby pravidelně a zatoužil se nechat pokřtít. S vírou se mi totiž daří daleko snadněji překonávat jakékoli potíže.

Karolina Majeríková, 39 let, (křestní jméno Anežka, biřmovací jméno Marie)

Největším příkladem života ve víře je mi můj manžel. Svým životem mi ukazuje, co znamená žít opravdovou víru – nejen v modlitbě, ale především v každodenních skutcích. Dlouho jsem si myslela, že křest není nutný k tomu, aby člověk věřil. Díky jeho vnitřní síle a hluboké víře jsem si však postupně uvědomila, že i já chci naplno přijmout víru a potvrdit vše křtem. Cítím, že nyní nastal správný čas, a věřím, že mi křest přinese nejen duchovní posilu, ale také nový rozměr života ve víře, který budu moci sdílet se svou rodinou. Přijímám jej zároveň jako závazek neustále se snažit být lepším člověkem.

Lenka Šilarová, 62 let, (křestní jméno Ludmila, biřmovací jméno zatím nemá)

Křest je pro mě zpečetění, stvrzení vztahu s Bohem. Můj vztah s Ním je na začátku. Z mé strany je zatím nesmělý a křehký. Je to pro mě velmi intimní záležitost. Křtem se stanu křesťankou a budu součástí velké rodiny, ve které se (věřím) potkám se spoustou dobrých lidí.

Irena Zálesáková, 55 let, (křestní jméno Marie, biřmovací jméno Anna)

Pocházím z ateistické rodiny. Díky mladší sestře jsem o křtu uvažovala už na začátku dospělosti, ale cesta se mi zdála zdlouhavá a nesnadná. Zásadní průlom nastal o Vánocích 2022. Vyhledávala jsem křesťanské filmy, začala číst Nový zákon, sledovala duchovní přednášky a kázání. Teprve tehdy jsem byla příběhem o Ježíši Kristu a jeho zmrtvýchvstání zcela zasažena, plně mu uvěřila, zažívala okamžiky silného dojetí. Než skončily Vánoce 2022, můj život se úplně proměnil. Najednou jsem potřebovala najít lidi, kteří snad zažili něco podobného a budou mi rozumět. Postrádala jsem však odvahu k potřebným krokům. V modlitbách jsem prosila o pomoc.

Nabídku na účast v Kurzu Alfa, která přišla od mojí kamarádky, do dneška vnímám jako Boží odpověď a cestu, na kterou jsem byla pozvána. Naučit se pravidelně chodit na mši svatou a krůček za krůčkem se osmělovat a utvrzovat v tom, že i já zde mám své místo a jsem tady vítána. Klanět se spolu s ostatními a děkovat za klid, pokoj a Boží milosrdenství. Dnes s hlubokou pokorou děkuji, že se mi tohoto daru víry dostalo. Ve svátostech katolické církve, o které nyní církev žádám, spatřuji cestu k utvrzení vztahu k Ježíši Kristu, k symbolickému očištění od hříchu, a ještě hlubšímu spojení s živým Bohem a jeho Láskou.

Tomáš Zamastil, 26 let,

(křestní jméno Basileios, biřmovací jméno Benén z Armagh)

Boží ruku ve svém životě pociťuji už několik let, a vím díky tomu o Jeho existenci – moje cesta za Ním byla klikatá a trvá podobně tak dlouho, jak dlouho o Jeho existenci vím, ale konečně pociťuji Jeho součinnost v mém prohlášení: „Pane, nevím mnoho, ale vím že jsi a půjdu kamkoli si přeješ.“ Víam samozřejmě, že mě v tomto vedl od začátku až do nyníška, nikoliv až teď, ale poprvé za celou tu dobu cítím, že konečně jsem tam, kde mě chce mít. Konečně nemusím hledat “kde“ je, ale místo toho můžu a chci, pátrám po tom “jaký“ je a “kdo“ je. Na základě toho a díky tomu ale také poznávám i kdo, proč a jaký jsem já... a jaký bych měl být. Prosím o přijetí svátostí křtu proto, abych mohl naplnit to, co mi vložil do srdce a abych se mohl přičlenit k tělu Kristovu putujícím po Zemi a vložit veškerou naději v Kristova zaslíbení.

Odpustky v Jubilejním roce 2025

Slovo odpustky v nás vyvolává různé asociace a pocity. Přesto je dobré přijmout nabídku církve, která odpustek stále vnímá jako jubilejní milost. Svatý otec František říká, že dar odpustku „umožňuje objevit“, jak bezmezná je Boží milosrdenství. Ne náhodou byl kdysi pojem „milosrdenství“ synonymem pro pojem „odpustek“, a to právě proto, že se jím chce vyjádřit úplnost Božího odpuštění, které nezná hranic (Spes non confundit, 23). Jedná se tedy o projev návratu k Bohu a zakoušení Božího milosrdenství.

Podmínky pro získání odpustků ve Svatém roce pro sebe či pro duše v očistci:

- Nemít zálibu v žádném hříchu
- Svátost smíření v blízké době
- Přijetí svatého přijímání v den získání odpustků
- Modlitba Věřím v Boha, Otčenáš a libovolnou modlitbu na úmysl Svatého otce

- Vykonání některého z následujících skutků:
 - Pouť na jubilejní svaté místo spojené se mší sv. nebo modlitbou růžence či křížové cesty.
 - Pouť do Říma a návštěva alespoň jedné ze čtyř hlavních bazilik.
 - Pro starší a nemocné při přenosu mše sv. se Svatým otcem či diecézním biskupem.
 - Při přiměřeně dlouhé návštěvě lidí v nouzi nebo těžkostech (nemocní, osamělí senioři, osoby s postižením, vězni, ...) – tzv. pouť za Kristem, který je v nich přítomen.

Jubilejní místa v naší diecézi:

Katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové, poutní místa v Králíkách, Koclířově, Nové Pace, Luži, Želivi, Rokoli a kostel sv. Matouše v Deštném v Orlických horách

- *P. Jan Uhlíř*

Farní pouť do Hradce Králové

V sobotu 26. dubna se bude konat pouť farností do Katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Tento kostel patří mezi Jubilejní místa v naší diecézi. Prožíváme Svatý rok 2025 jako *Poutníci naděje* a tudíž je to příležitost k putování. Hlavním cílem a programem tohoto dne bude mše svatá v Katedrále Svatého Ducha ve 12:00.

Po mši svaté bude připraveno drobné občerstvení ve farní místnosti Nového Adalbertina, pak jsme naplánovali prohlídku biskupství, a na závěr se přesuneme do kostela Božského srdce Páně, kde se setkáme s našim bývalým farářem P. Antonínem Forbelským. Proběhne krátká modlitba, společná káva a pak se vrátíme do Pardubic.

Prosíme vás, abyste využili příležitost a připojili se k nám, abychom v tomto Svatém roce mohli získat potřebné milosti.

Naše farnost nabízí několik možností, jak se dostat do Hradce Králové:

1. Společná doprava (odjezd bude upřesněn)
2. Cyklovýlet (odjezd v 9:00 od fary)
3. Pěší pouť (odchod 5:45 od fary)
4. Vlastním prostředkem

Ve všech případech je nutná přihláška, abychom věděli, kolik se nás zúčastní. Přihláška bude k dispozici na stránkách farnosti nebo je možnost se přihlásit vyplněním lístečku, který bude připraven v kostele sv. Bartoloměje a sv. Jana Křtitele. Přihlásit se můžete do čtvrtka 17. dubna.

- *P. Piotr Antkiewicz*

Cyklopout'

Zváni jsou všichni, u dětí je doporučený minimální věk alespoň 6 let pro samostatného jezdce/jezdkyňu, mladší pouze s dopomocí dospělého (sedačka, cruiser, táhlo nebo závěsná tyč, prostě "pomáhadlo", na co je kdo zvyklý).

- **sraz v Pardubicích u sv. Bartoloměje v 8:45 (odjezd nejdéle v 9:00)**

- plánovaný příjezd na náměstí do HK 11:30

- kola budou „zaparkována“ v uzavřeném prostoru děkanství

- délka trasy je cca 27 km (cesta pouze z Pardubic do Hradce)

- náročnost je nízká, jedná se převážně o rovinu

- povinné vybavení (vlastní kolo a přilba, dostatek tekutin a svačina)

- nepovinné vybavení (sada na opravu defektu, pumpička, náhradní duše, případně multiklíč)

Je pro mě tato cyklopout' vhodná? Pokud jsi někdy na kole ujel 50 km za den, nemusíš se bát. Pokud ne, ale jsi sportovně založený a máš rád výzvy, jsi vítán. Jsi profi cyklista a jezdíš mnohem větší porce? Budeme rádi za Tvou účast a pomoc méně zdatným jedincům. Chceš jet, ale netroufáš si už na cestu zpět? Nevadí, zpět do Pardubic se můžeš dostat i jinak, např. vlakem nebo vlastním odvozem.

Na základě počtu a výkonnostních limitů účastníků se dost možná následně rozdělíme do více skupinek. Proto prosíme zájemce o nahlášení účasti do 14. dubna – viz. webové stránky farnosti.

Pokud jsem něco opomněl nebo něco není jasné, jsem plně k dispozici na tel.: 774 544 209.

• *Josef Benák*

Pěší pouť do Hradce Králové

Milí farníci,

srdečně vás zveme k účasti na pěší pouti. **Vyrážíme v 5:50 z Pardubic od kapličky v ulici Pohránovská v Ohrazenicích.** Cesta bude dlouhá přibližně 22 km. Nejbližší zastávka je **Ohrazenice, škola**, kam jede linka číslo 13. Ta v sobotu přijíždí v 5:39 - zastávka je vzdálena přibližně 250 m od místa setkání – jde se rovně přes kruhový objezd. Neorganizovaná část pěší pouti odchází od fary v 4:50. Během pouti bude jedna zastávka, kde si můžete odpočinout a načerpat síly občerstvením.

Trasa pěší pouti je koncipována tak, aby se mohli připojit i méně fyzicky zdatní poutníci. Pro ty, kteří by nestíhali nebo se potřebovali do HK dostat dříve, bude možnost nasednout na vlak v průběhu cesty anebo přijet vlakem na trasu pouti

- do stanice Stěblová (kde skupina bude přibližně v 7:00)

- do stanice Čeperka (kde skupina bude přibližně v 8:15)

Bližší informace rád podám na tel.: **603 818 494**, kam mi můžete i psát a budete zařazeni do WhatsAppové skupiny, kde naleznete bližší podrobnosti k průběhu pouti a také informace během pouti. Trasa pouti: <https://mapy.cz/s/cafodadano>
Těším se na vás a věřím, že tato akce přinese mnohé duchovní požehnání a posílení naší víry.

• *Josef Dvořák*

Nabídka koncertů

- Na Květnou neděli, tj. **13. dubna**, jste v **18:00** zváni do kostela sv. Václava v Rosicích na koncert Smyčcového komorního orchestru Bona Nota. Vstupné je dobrovolné.
- V úterý **29. dubna v 18:00** jste zváni do kostela sv. Jana Křtitele na benefiční koncert smíšeného pěveckého sboru Continuo Pardubice. Koncert je pořádán k 25. výročí Adopce na dálku. Dobrovolné vstupné bude věnováno na pomoc indickým dětem v nouzi. Po koncertu bude od 18:30 následovat beseda s indickým biskupem Derekem Fernandesem z diecéze Belgaum.
- Ve čtvrtek **1. května v 16:00** jste zváni do kostela sv. Jiljí v Pardubičkách na koncert Duo Mílski – Tóny srdce. Vstupné je dobrovolné a bude použito na opravu varhan v kostele sv. Jiljí.

Velikonoční krabice pro Ukrajinu

Ráda bych vás pozvala ke konkrétní pomoci lidem na Ukrajině. Jak na to? Připravte si krabici od bot. Během postní doby do ní skládejte to, co při nákupu vezmete jen tak navíc, že by se to mohlo někomu hodit. Doma pomalu začněte krabici těmito věcmi plnit, snažte se vše poskládat co nejskladněji. Možná několikrát najdete ještě skladnější způsob, jak věci uspořádat. Tato práce nás může vést k zamyšlení. Jak mám srovnané své věci v průběhu dne? Kolik vzduchových bublin bych mohl/a ještě vyplnit modlitbou, vzpomínkou, službou někomu nebo odpočinkem? Jakým způsobem k sobě nejlépe poskládat věci, na kterých mi záleží? Tato hra je udivující v tom, že my do jednoho dne můžeme dát opravdu jen omezené množství aktivit. Ale ne tak v krabici od bot! Pokud je plná, lze najít další a další. Prostě jen udělám radost více lidem! Protože jedna krabice bude celá pro jednoho konkrétního člověka na Ukrajině.

Nápady na dárky do krabice:

Termoprádlo, ponožky, rukavice, hygienické potřeby – šampon, sprchový gel, mýdlo, krém, zubní pasta, pěna na holení, voda po holení, sladkosti, konzervy, instantní polévky, káva, čaj, proteinové nápoje, energetické nápoje, obrázky, dopisy, vzkazy...

Plné krabice můžete donést **do předsíně kostela sv. Václava u Salesiánů**, na pardubickou faru nebo kdykoli **na adresu Boženy Němcové 1920, 53002 Pardubice** a vložit do boxu u branky. Tam stále sbíráme konzervy a vosk na výrobu zákopových svící, kterých jsme s vaší podporou vyrobili již přes 20 tisíc.

Všechny krabice předáme Vasylovi Kapustejovi, který je odveze potřebným lidem na Ukrajinu. Děkujeme všem, kteří v postní době najdou čas, energii a prostředky pro tuto aktivitu. Slibuji vám fotku s rozzářenýma očima lidí, pro které to nebudou maličkosti.

• *Olga Tenková*

Farní pouť do Říma – možnost osobních přímlov

Milí spolufarníci, začátkem května proběhne v rámci Svatého roku farní pouť do Říma a na několik dalších míst spojených se životy svatých. Rádi bychom vám při této příležitosti nabídli možnost napsat si prosbu za něco, co vám leží na srdci. Vezmeme ji s sebou, abychom se na vaše úmysly modlili na některém z navštívených míst. Prosbu můžete podepsat nebo může zůstat v anonymitě.

Na prosby budou od Květné neděle připraveny krabičky v našich kostelích. Případně můžete prosbu poslat na e-mail: ppecnova@seznam.cz.

• *Pavla Pecnová*

Harmonogram realizace oltáře dostává konkrétní podobu

V minulém čísle Zpravodaje byla uveřejněna informace o zahájení přípravy realizace nové úpravy oltáře v kostele sv. Bartoloměje. Na posledním setkání ekonomické rady farnosti byla schválena nabídka společnosti GRANO Skuteč na dodávku stavebních a kamenických prací, které budou tvořit hlavní část v nákladech na realizaci. Vedle těchto prací budou dále objednány dodávky truhlářských prací, dodávky prvků mobiliáře, úpravy elektroinstalace, osvětlení, ozvučení apod. S realizační firmou je předběžně dohodnuto zahájení přípravných prací v týdnu po Velikonocích. Během měsíců května a června bude probíhat opracování nových pískovcových prvků, přičemž jejich finální instalace proběhne během července a srpna. Se zahájením prací budou spojena určitá omezení při užívání kostela. O změnách v pravidelném pořadu bohoslužeb budeme s předstihem informovat v ohláškách a na webu farnosti. Děkujeme za dosavadní finanční i jinou podporu. Ve sbírce na oltář je nyní vybráno 1.863.008 Kč. Pokud by ještě někdo zvažoval darovat vyšší částku, připomínáme možnost zápisu na listinu dárců, která bude vložena do schránky a při realizaci uložena pod podlahu liturgického ostrova jako připomínka dobrodinců kostela.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Potkejme se na Farním festivalu!

Poslední květnovou neděli, **25. května 2025**, vás všechny – od nejmenších po nejstarší – zveme na salesiánské hřiště na Farní festival. Zahájíme ho společnou mší svatou pod širým nebem v 10:00 a po dobrém obědě nás bude čekat odpoledne, kde si každý najde to své. Snažili jsme se připravit stanoviště tak, aby si vybral opravdu každý (hudba, sport, tvoření, povídání, síť pro Ukrajinu apod.). Podívejte se na přiložený plakát. Společný čas zakončíme v 15:15 modlitbou. Rádi bychom se potkali napříč celou farností, můžete-li, zapište si tedy tuto neděli do kalendáře. Těšíme se!

• *Za přípravný tým Jan Uhlíř a Jiří Čaha*

Zároveň chceme i letos poprosit o pomoc s přípravou a s obsluhou občerstvení či stanovišť. Akce bude mnohem menší než loňský OteFEST, přesto budou ochotné ruce potřeba. Prosím, vyplňte formulář i v případě, že se chystáte „jenom“ upéct buchtu (v uvozovkách, protože bez buchet by festival nebyl tím, čím je :-)).

Dobrovolnický formulář najdete na tomto odkaze:

<https://forms.office.com/e/Jzffaf9eY1> Nechce-li se vám ho opisovat, najdete ho na webu festivalu na salesiánských stránkách: salesianipardubice.cz/farni-festival nebo na farních stránkách: **farnost-pardubice.cz/aktuality/clanky**. Děkujeme!

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST
ARCIDĚKANSTVÍ
PARDUBICE

FARNÍ FESTIVAL

PARDUBICE

Poutníci naděje: spolu k radosti a světlu...

foto: Marek Matula

NEDĚLE 25. KVĚTNA 2025

areál Salesiánského centra Pardubice, Zborovské nám. 2018

P R O G R A M

- 10:00** • Společně slavíme a prezentujeme (mše sv.)
- 12:00** • Sytíme i bratra osla (oběd)
- 13:30** • Najdi si to své (workshopy – sport, zpěv, beseda, tvoření, skákací hrad, harmonika, ...)
- 15:15** • Jdeme ve jménu Páně (modlitba na závěr)

Kontakt: Marie Benáková
telefon: 776 649 046
e-mail: benakova@dozivotu.cz
web: salesianpardubice.cz/farni-festival/

V případě nepříznivého počasí
bude program přizpůsoben
pro vnitřní prostory
Salesiánského centra
a tělocvičny ZŠ Noe.

Pastorační rada 6. března 2025 – shrnutí

Program pastorační rady byl rozdělen na dvě části – praktickou a synodální. Nejprve P. Jiří Caha představil návrh programu Farního festivalu (neděle 25. května), který vznikl na společném setkání přípravného týmu složeného z farníků a salesiánů. Aby se společné mše sv. v 10:00 mohlo zúčastnit co nejvíce lidí a podtrhl se hlavní cíl festivalu (společné setkání farnosti), bylo rozhodnuto, že všechny ostatní mše sv. ten den budou zrušeny (kromě večerní v 19:00). Otec Piotr sdělil podrobnosti k farní pouti do katedrály v HK, která se koná v rámci Svatého roku a nastolila se otázka dalších možností, jak prožít Jubilejní rok ve farnosti. Vznikl nápad na sérii malých poutí v rámci Pardubic, které by navazovaly na projekt Modlitby za ulice. Zda se tento nápad uskuteční není zatím jasné. Schválil se prakticky stejný pořad velikonočních bohoslužeb jako v loňském roce. Dalším bodem byla informace, že se v říjnu v naší farnosti opět uskuteční celostátní setkání Modliteb matek. V návaznosti na skutečnost, že setkání bude probíhat i v neděli a organizátorky požádaly o zapůjčení kostela, proběhla krátká debata, zda se přesune dětská mše sv. do kostela sv. Bartoloměje nebo (vzhledem k dětským mším sv.) se naopak zapůjčí kostel sv. Bartoloměje. Otec Jan Uhlíř preferuje zapůjčení klášterního kostela. Dalším bodem byla diskuze o aktivitách pro děti v postní době. Letos se žádné nezorganizují, ale do budoucna se plánuje revize koncepce práce s dětmi na základě zpětné vazby rodičů. Ve druhé části pastorační rady jsme vedli synodální diskusi na téma živé liturgie a atmosféry v kostele. Naslouchali jsme odpovědím jednotlivých účastníků na otázky: Co se mi při nedělní mši svaté líbí a naplňuje mě? Co bych chtěl/a změnit, aby byla bohoslužba živější a pro mě hlubší? Jaké je klima, kultura a atmosféra v kostele? Jak bychom mohli lépe budovat společenství? Další pastorační rada se uskuteční ve čtvrtek 24. dubna 2025 od 19:00 na faře. Všichni jste srdečně zváni!

• P. Jan Uhlíř

Oslava smíření 2025

Srdečně vás zveme na ekumenické modlitební setkání, které se bude konat dne **8. 5. od 14 do 16 hodin** v krajských městech ČR (místo konání v Pardubicích upřesníme). Setkání se koná každoročně od roku 2021 na základě iniciativy Smíření Bílá Hora, která se zrodila z touhy katolických a protestantských křesťanů vyjádřit postoj vzájemného odpuštění, žehnání a vděčnosti našemu Pánu Ježíši Kristu, který nás svým křížem usmířuje a ve svém Duchu sjednocuje (Ef 2,13-18). V den, kdy si zároveň připomínáme ukončení druhé světové války, chceme v dnešní době ohrožené rozdělením a válkou jako křesťané z různých společenství tímto způsobem zjevit tvář církve, ve které společně chválíme Boha, vzájemně si v Jeho lásce žehnáme a ohlašujeme dar Kristovy spásy pro všechny.

• Za přípravný tým jáhen Vladimír Beňo

Život na Ukrajině a vzpomínky na Mikulovice

Někteří z vás si vzpomenete na ukrajinskou rodinu bydlící na faře po invazi na Ukrajinu. Po půl roce života v Mikulovicích se vrátila do své vlasti v regionu Buči nedaleko Kyjeva. A protože na Mikulovice rádi vzpomínají a občas se mě i ptáte, jak se jim daří, předávám příspěvek od maminky Viktorie.

• *Kateřina Němcová*

Tři roky totální invaze a 11 let od napadení naší země. Moje děti žijí v době, o které se budou učit v budoucích hodinách dějepisu. Když jsem byla malá, babička mi často vyprávěla příběhy o tom, jak přežila hladomor a válku, jak přišla o celou rodinu. Učila mě vážit si života, rodiny, své země. Tyto lekce se staly mými životními hodnotami, mou vnitřní oporou. Jak žijeme po návratu domů na Ukrajinu? Žijeme ve dvou paralelních světech. V jednom žijeme dál obyčejný život: chodíme do školky, školy, práce. Jakmile uslyšíme zvuk sirény, schováváme se v úkrytech, čekáme, modlíme se, pomáháme dobrovolníkům a vojákům. A nelituji toho, že žijeme právě teď, protože nás nedefinuje čas, ale rozhodnutí, která v této době děláme. Volba, ve kterém světě budeme žít: my, naše děti a vnoučata. Vrátili jsme se, abychom dali dětem to, co je naší oporou – rodina, domov, vlast. Život v Mikulovicích mi dal důležité základy pro další existenci: bezpečí, střechu nad hlavou a podporu upřímných, milých a otevřených lidí. Potkala jsem zde duchovní, lékaře, novináře, dobrodince, umělce, obyčejné lidi, kteří milují život stejně jako já. Máme stejné hodnoty, vážíme si své historie, své svobody a své vlasti. Mikulovice jsou bohaté na nádherné tradice, do kterých se s radostí zapojují děti i dospělí. V předvečer Velikonoc jsme byli pozváni k velikonočnímu vyrábění a bylo to pro nás velmi důležité, protože moje rodina byla daleko. Byli jsme zváni na kulturní akce, liturgie, aktivity pro děti – to vše vznikalo s láskou a od srdce. Vlastně jsme se cítili jako mezi přáteli. Mikulovice se staly místem, kde se odehrály důležité události našeho života. Narodila se zde dcera Sofinka a sen syna Danyla o jeho knížce pohádek se stal skutečností. S vděčností vzpomínáme na všechny, kteří mé rodině s otevřeným srdcem podali pomocnou ruku. Dveře našeho domu jsou pro naše přátele vždy otevřené a my je u nás doma vždy rádi uvidíme. A jak žijeme dál? Mohla bych napsat, že se bojíme. Ano, samozřejmě, máme strach, ale ten strach už je otupený za ta léta války. Když jsme poprvé přijeli do Mikulovic a kolem okna domu, kde jsme bydleli, projel nákladák, trásli jsme se strachy. Když jsme zaslechli zvuk ohňostroje, hledali jsme úkryt. Byl to vyhrocený strach – strach z neznáma, nejistota, ztráta, nepochopení, jak dál žít. Uplynuly tři roky. Během této doby jsme toho zažili hodně: raketové ostřelování, útoky dronů, výpadky elektřiny. Když nebylo světlo 6-8 hodin, zpívala jsem Sofii fiktivní píseň „Světlo je nebo není“, hráli jsme hru „Světlo mizí a objevuje se“, aby pro ni tyto výpadky nebyly stresující.

Každá místnost byla vybavena baterkami, vždy nabité powerbanky, předem připravené jídlo, napuštěná voda – protože když nebylo světlo, nebyla ani voda. Život v zatemněném domě se pozastaví a obnoví, když se světla znovu rozsvítí. A totéž lze říci o neustálém ostřelování – život se stává pauzou... Ale přes všechny naše úzkosti vidím, jak jsou naše děti dospělejší. Všichni jsme se stali silnějšími. Jsme spolu a jsme Ukrajinci, jedna velká rodina, kterou spojuje jedna velká válečná zkušenost. Toto je příběh o naší odolnosti, o těch vnitřních oporách, které nám brání v pádu. A silnější nás nedělají potíže, ale schopnost je přežít, získat zkušenosti a zapsat je do historie našeho života.

Pevně věříme v naše vítězství, navzdory nedávným událostem ve světě. Nemůže to být jinak, protože pravda je s námi a za námi stojí mnoho dobrých lidí.

• *Victoria Senchyk*

Svědectví

Zjevil se vám někdy Kristus? Možná ano a ani o tom nevíte. Mně se zjevil na Popeleční středu 5. března na večerní mši svaté v kostele sv. Jana Křtitele ve dvou bezdomovcích (muž a žena držící se za ruce a v očích viditelné stopy povzbuzujících látek), které Pán poslal k nám na tuto mši. Kostel byl plný hlavně vzadu a v první lavici zbývalo jen několik volných míst. Mši sloužil o. Jenda Uhlíř a oba je pozval, aby se posadili do první lavice. Netušil, co bude následovat. Situace začala být zajímavá, když paní bezdomovkyně chtěla při kázání diskutovat s Jendou o duchovních věcech. Jenda veden Duchem svatým po krátké promluvě oběma citlivě nabídl přímluvnou modlitbu, kterou přijali. V této modlitbě jim žehnal a prosil za jejich osvobození. Po této opravdu úžasné modlitbě celý kostel na Jendovu výzvu těmito dvěma lidem upřímně zatleskal. Potom se paní bezdomovkyně obrátila k plnému kostelu a prohlásila se slzami v očích: "DÍKY". Mnohým z nás v té chvíli ukápala slzička. Děkuji Bohu za tento zážitek, kdy jsem pochopil, že On se zjevuje právě v těchto maličkých.

• *Petr Mori*

Únorové setkání seniorů

Setkání se konalo ve středu 12. února 2025 ve farním sále. Tentokrát jsme se sešli v hojném počtu, protože byla mj. na programu oslava významných narozenin pana Kristla a vystoupení pana Václava Faltuse – velmi žádaného imitátora z Letohradu. Farní sál byl vyzdoben, stoly zářily bílými ubrusy s barevnými štolami a na nich byly rozmístěny misky s květinami, které byly vkusně a s citem upraveny. Některé byly doplněny větvíčkami rozkvetlého „zlatého deště“, které jako by přivolávaly jaro, což potvrzovala světýlka čajových svíček. Bylo to hezké a přívětivé a moc děkujeme paní Olince Kylarové a paní Ivě Maryškové, které nám takto zpříjemňují každé setkání. Po doplnění stolů donesenými dobrotami a lahůdkami zahájil p. Kohl setkání společnou modlitbou a četla se jména těch seniorů, kteří v únoru slaví narozeniny. Ti, kteří byli přítomni, dostali kytičku a přáníčko. Tentokrát jsme ale měli s sebou pana Jana Kristla, který slavil své úžasné 90. narozeniny. Zaspívali jsme „živijó“ a vínem připili na zdraví. Ještě jsme se seskupili na společné foto, které později přinesl P. Piotr, všichni jsme ho podepsali pod nadepsané přání a předali p. Kristlovi jako dárek.

Poté p. Kohl a p. Kylar přečetli několik textů vztahujících se k nedělnímu evangeliu a pak předali slovo p. Faltusovi, kterého pozvali manželé Kylarovi. Pan Faltus nejprve hovořil zcela neformálně o svém mládí a formování životní cesty a vzpomněl i na Josefa Luxe (býv. ministra za KDU-ČSL) - svého spolužáka. Pak začal vzpomínat a mistrně napodobovat hlasy známých herců a komiků a dalších osobností a bylo plno napětí a smíchu, když jsme je poznávali, zvláště když je vtipně doplnil kratičkými příběhy z jejich života. Po přestávce, kdy jsme si pochutnávali na dobrotách a kafičku a vzájemně si povídali, pokračoval pan Faltus v rozdávání smíchu a veselí, protože jeho škála známých napříč republikou i na Slovensku je velká a některé vtipné příběhy mu přinesl život sám a v jeho podání nás rozesmívaly ještě více.

Děkujeme, že jsme mohli prožít hezké odpoledne plné radosti a smíchu a díky všem i ženám, které přispěly k dobré pohodě. Těšíme se na další setkání. Díky Bohu.

Srdečně zveme na

MODLITEBNÍ STŘEDY U SALESIÁNŮ

16:30 • tichá adorace před Nejsvětější Svátostí za kněze

17:00 • mše svatá

17:45 • (po skončení mše sv.) **rozmínavá modlitba růžence**

za farnost a za svět (pokud s modlitbou růžence začínáte, přijďte i s vlastním úmyslem, na který se chcete modlit, na závěr se můžeme pomodlit i za Vás a Vaše potřeby)

**RŮŽENEC
SKUTEČNÁ
DUCHOVNÍ
ZBRAŇ**

Výlet ministrantů do Králík

Náš výlet začal v osm hodin ráno, kdy jsme se sešli na faře. Rychle jsme se rozdělili do aut a vyrazili jsme. Do Králík jsme přijeli kolem desáté hodiny. Před bohoslužbou jsme si udělali krátkou procházku kolem kláštera. Po bohoslužbě jsme dostali příležitost si prohlédnout nádhernou výstavu uvnitř kláštera. Viděli jsme krásné obrazy světců i hrobku bývalých kněží. Dále jsme viděli historické fotky ze 20. století. Po prohlídce jsme šli na oběd do Poutního domu. Po obědě byla naším posledním cílem nedaleká rozhledna Val, ze které nebyl tak krásný výhled kvůli vánici. I přes tuto překážku se mi výlet líbil. Poté jsme se vrátili zpátky a jeli jsme domů do Pardubic.

• *Marek Lukavský*

Příprava dětí na první svaté přijímání

I letos se připravuje početná skupinka dětí k přijetí svátosti eucharistie, tentokrát pod vedením P. Piotra Antkiewiczze a Lucie Žárské. Dvacítka dětí započala přípravu v únoru. První setkání proběhlo 16. února v odpoledních hodinách na faře. Děti se mezi sebou seznámily, povídaly si o křtu a vyrobily si svíce, které si poprvé zapálily hned následující neděli 23. února během představování dětí v klášterním kostele. Svíce si poté ponесou v průvodu i při samotné slavnosti prvního svatého přijímání, které proběhne 15. června 2025.

Druhé přípravné setkání se odehrálo hned za měsíc, a to 16. března. Bylo věnované hříchu, odpuštění a desateru. Děti se také seznámily skrze dramatické ztvárnění s příběhem o marnotratném synu.

Před sebou teď máme dubnové setkání s přespáním, kdy se seznámíme s událostmi Velikonoc. Čeká nás odpoledne plné her, tvoření, zpívání i večerní adorace při svíčkách.

• *Lucie Žárská*

Víkend s biřmovanci

Druhý březnový víkend byl pro budoucí biřmovance jistě nezapomenutelným. Na společné dobrodružství jsme se vydali v pátek 7. března s doprovodem o. Jana Uhlíře a o. Jiřího Cahy do Slavoňova. Víkend byl plný nejen poznávání sebe sama a druhých, ale hlavně hlubokého poznávání Boha a Ducha svatého. Inspirující přednášky propojené časem ticha nám umožnily se na chvíli zklidnit a pokládat si v Boží přítomnosti otázky, jejichž odpovědi jsme díky Písmu svatému a upřímné modlitbě v mnohých případech i našli. Nejvíce nás ale nadchly večerní chvály. Oddání modlitbě jedni za druhé jsme chválili Boha a děkovali mu přes dvě hodiny. Mnozí z nás tak zakusili v srdcích působení Ducha svatého.

Za všechny budoucí biřmovance bych chtěla poděkovat kněžím za svědomitou přípravu a doprovod na naší cestě k přijetí svátosti biřmování a taky všem farníkům, kteří nám věnovali jakoukoliv modlitbu.

• *Valentýna Utíkalová*

Postní duchovní obnova

Další příležitostí ke společnému příjemnému setkání byla 8. března duchovní obnova s P. Mílou Brhelem, která se konala ve farním sále. Téma obnovy bylo „Jak neztratit naději a důvěru v Boha i v těžkých životních situacích“.

Tato myšlenka byla vložena do vyprávění o životě a osudech rodiny Martinovy, ze které pocházela sv. Terezie z Lisieux. Její rodiče – Luis a Zelig – byli prvním manželským párem, který byl společně blahoslaven.

Ze zajímavého vyprávění – i promítání – jsme se dověděli mnoho informací z jejich života, který byl opravdu rozmanitý a pozoruhodný. Oba byli velice zbožní a ve všem jednání byli příkladem pro své děti.

Oba chtěli původně vstoupit do kláštera a žít řeholním životem. Nebyli přijati. Řízením Božím se stali manželi a měli spolu 9 dětí (čtyři se nedožily dospělého věku). Luis a Zelig byli pro své děti vzorem křesťanského života. Dochovala se řada dopisů – zejména matky Zelig, ve kterých bylo mnoho zajímavého z dění této rodiny. Zelig zdůrazňovala, že za úspěchy, které měla ve své práci, vděčí Bohu. Byla velmi často nemocná, ale nikdy nezoufala. I se smrtí svých čtyř malých dětí se dokázala, i přes velkou bolest, kterou cítila, vyrovnat. I v tom ji posilovala víra, že jsou nyní šťastné u Boha. Jako velmi nemocná vykonala pouť do Lurd, ale ani pak se své nemoci nezbavila. Těžkých chvil neměla v životě málo, ale nic její oddanou víru nanarušilo. Poměrně obsáhlý byl příběh Leonie Martinové, která byla třetí nejstarší z dětí Martinových. Mnoho se dalo vyčíst ze spousty jejích zachovaných dopisů. Leonie měla spoustu negativních vlastností a zcela se vymykala výchově svých rodičů. Odlišovala se prakticky vším od ostatních sourozenců. Byla velmi neukázněná, nešikovná, nebyla chytrá a ani pohledná. I když to s ní nebylo lehké, rodiče se snažili být velmi trpěliví a nezavrhovali ji. Leonie se chtěla stát řeholnicí, i když nikdo nevěřil, že to zvládne. Do kláštera se jí nakonec podařilo vstoupit úspěšně až napočtvrté a následujícím způsobem života se stane velmi známou. Je to zásluha jejích rodičů a sester, které jí i přes tolik problémů neodepsali, ale stále pomáhali.

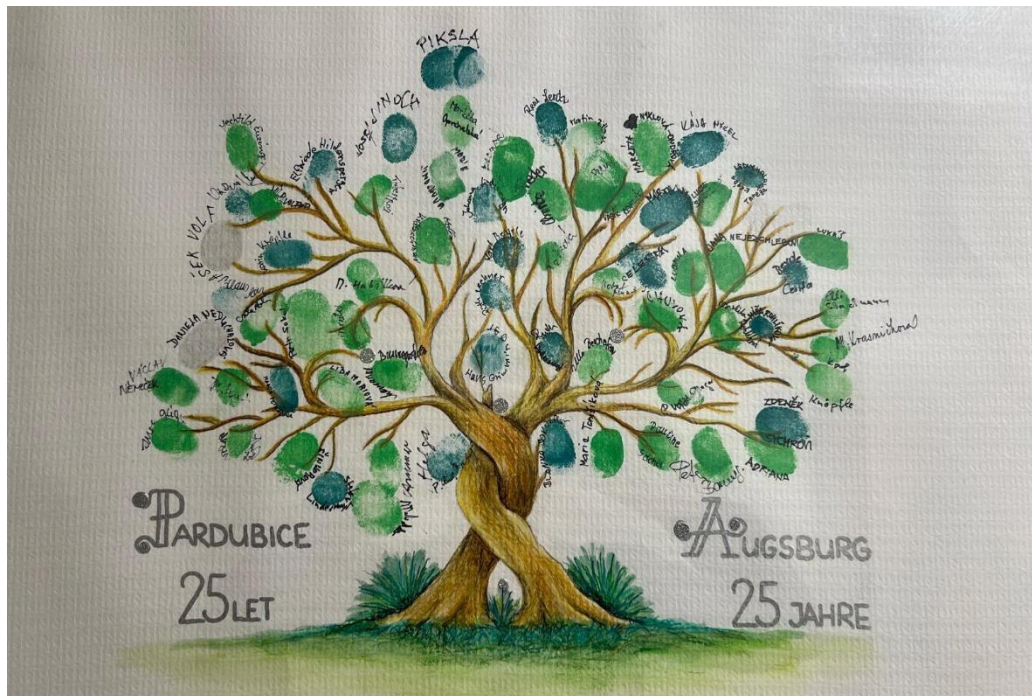
Velký vliv na ni měla nejmladší z dětí – sv. Terezie, která do kláštera vstoupila v 15 letech. Terezčin vztah k Bohu byl bezvýhradný, důvěrný.

Po Terezce se lidé obraceli právě i k Leonii. V roce 2015 dokonce probíhá proces blahořečení Leonie. Její příklad je také vzorem pro rodiče, aby nemilovali jen ty nadané, učenlivé a hodné děti, ze kterých je radost. Postní duchovní obnova byla zakončena společným slavením mše svaté v kostele sv. Bartoloměje.

• *Míla Kvasničková*

Postní cesta do Augsburgu

O víkendu 15.-16.3. se vydala z pardubické farnosti čtyřčlenná skupinka v čele s P. Uhlířem do naší partnerské farnosti sv. Konráda v Augsburgu. Cílem naší cesty byla již tradičně vzájemná výměna velikonočních svící mezi oběma farnostmi jako symbol Krista, naší Naděje a utužení našich dlouholetých vztahů započatých již v r. 1992. Letošním tématem na svíci se stalo motto Svatého roku: „Poutníci naděje.“ Porozumění, smíření a stavění mostů mezi národy je i dnes stále aktuální téma, které můžeme díky těmto vztahům osobně prožívat. Srdečnost, upřímný zájem a radost ze setkání u našich německých přátel nás vždy mile překvapí a zahřeje. Přátelství ani po tolika letech neztratilo na své hloubce, naopak zapustilo kořeny v naší společné víře a vzájemném obdarování.

Tento rok se na obou stranách objevily též nové tváře – nejen naši noví duchovní P. Jan Uhlíř a P. Heiko Merkelbach, ale také „nováčci“ z obou společenství. Byli jsme srdečně přijati místostarostou Augsburgu a s průvodkyní jsme absolvovali tematickou prohlídku města, cílenou na vodní díla ve městě, prohlédli jsme si významné kašny, nesčetné vodní kanály ve čtvrti drobných řemeslníků a žasli nad vodními díly, které na počátku 16. století daleko předběhly svou dobu.

Strávili jsme společně velmi příjemný večer ve farním sále, předali drobné osobní dárky včetně tradičního pardubického perníku a plzeňského piva a popovídali si v přátelské atmosféře o novinkách v našich životech. Naši duchovní otcové měli příležitost se blíže poznat a díky svému podobnému pastoračnímu zaměření si i velmi dobře rozuměli. V neděli při mši svaté jsme pozdravili i ostatní členy farnosti a předali si velikonoční svíce. Na společném pohoštění před naší zpáteční cestou jsme se předběžně domluvili i na reciproční krátké návštěvě v Pardubicích v průběhu září. Odjížděli jsme plni dojmů i přesto, že náš společný čas tak rychle uběhl.

Závěrem ještě předáváme mnoho srdečných pozdravů od všech členů farnosti sv. Konráda, zejména od nového duchovního pastýře, stejně tak i od bývalého P. Karla Maira (působícího dále i přes svůj nádherný věk 84 let v podalpském městečku), jenž nám poslal vřelý dopis, ve kterém s vděčností vzpomíná na naše společná setkávání. Pokud jste již v minulosti zažili společné chvíle s našimi přáteli nebo naopak jste se dozvěděli o Augsburgu až v tomto Zpravodaji, zveme vás na naše další společné setkání. Přesný termín se dozvíte v následujících Zpravodajích, nebo nás můžete kontaktovat nejlépe telefonicky (608 525 658), na WhatsAppu či přes otce Jana.

• *Markéta Rohlíková*

Stále živé přátelství nebo již pouhá tradice?

Zamyšlení nad dlouholetým partnerským vztahem mezi farnostmi sv. Bartoloměje v Pardubicích a farností sv. Konráda v Augsburgu:

Toto plodné přátelství vzniklo pro nás požehnaným a milým nedopatřením.

RNDr. Josef Matyáš byl v r. 1992 vyslán na setkání, které mělo mít jiné cíle, ale dílem Boží prozřetelnosti vedlo ke vzniku přímého partnerského vztahu mezi výše uvedenými farnostmi. Po celých 33 let trvání tohoto vztahu mezi oběma farnostmi se postupně naplňují slova významných osobností, které u zrodu tohoto přátelství byly a hloubkou svých myšlenek položily základní kameny a nastartovaly tak postupný rozvoj této spolupráce. Myslím, že je načase znovu tyto myšlenky oživit a uvědomit si, že zde máme všichni od Boha jistý úkol, ke kterému nesmíme být hluiši.

1) Pozdrav biskupa z Augsburgu v r. 2002, dr. Viktora Josefa Dammertze, začíná slovy: „Jen ten, kdo druhého zná, může mu také rozumět... To, co vás obzvlášť spojuje, je společná víra v našeho Pána Ježíše Krista, kterého církev hlásá ve všech zemích světa.“

2) Farář od sv. Konráda P. Karel Mair: „Kapkou medu lze chytit mnohem více komárů než sudem plným octa. My křesťané máme za úkol stavět mosty, usilovat o mír, odstraňovat předsudky. Dost bylo hořkosti... Mír ve světě musí mít původ v našem srdci a v našem domě. Budoucnost může růst jen tehdy, když vznikne důvěra. Tato důvěra předpokládá, že se budeme setkávat se vstřícností.“

3) P. Karel Moravec – farář v Pardubicích v prvních letech přátelství: „Je dobré vědět, že v Augsburgu, stovky kilometrů od Pardubic, jsou lidé, u kterých je možné zaklepat na dveře a přivítají nás vždy jako přátelé. Díky za to... Kéž by to vždy platilo oboustranně.“

4) Starosta města Augsburgu Theo Gandenheimer – velikonoční pozdrav v r. 2002: „Evropa neroste velkou politikou... Evropu dělají lidé, kteří uzavírají přátelství. Kamkoliv jdeš, potkáš lidi a všude Ti jejich víra, hudba a zpěv a jejich vstřícnost k dialogu otevírá jejich nitro.“

Ještě mnoho krásných myšlenek z obou farností by se dalo vzpomenout, ale na to by asi jedno vydání farního Zpravodaje nestačilo. Od r. 1992 uplynulo mnoho let – doba více než jedné generace. A tak mnozí, kteří mají v rukou toto současné číslo Zpravodaje, ještě ani nebyli při vzniku přátelství na světě. Proč tedy s vděkem alespoň trochu nevzpomenout? Povzbudme se tak do dalších aktivit v příštích letech. Důkazem toho, že si Božím zázrakem naše farnosti „sedly“, je vývoj celé další historie v průběhu let. Vzájemné návštěvy zástupců z obou farností, pobyty našich dětí v Augsburgu v rodinách za účelem zdokonalení jazyka, autobusové zájezdy, při kterých jsme navzájem poznávali život našich farností i krásy obou zemí. Dne 9.7.1997 navštívil Augsburg pan biskup Karel Otčenášek a při slavnostní bohoslužbě děkoval za dar vzájemného porozumění.

Citlivé vnímání našich starostí našimi přáteli gradovalo velkou finanční podporou při opravách kostelů – sv. Jana (1995), Zvěstování Panny Marie (1993), kostela sv. Bartoloměje (1997). Veliká podpora přichází též při zrodu naší Charity. Ve společném programu našich farností se nezapomíná ani na hudební spolupráci chrámových sborů. Do Pardubic přijíždí 2x krojovaná kapela, která doprovází bohoslužby u sv. Bartoloměje. Svou veřejnou produkcí potěší i spoluobčany na Pernštýnském náměstí a slavnostními fanfárami z ochozu na Zelené bráně.

Při všech společných vícečetných návštěvách nechybí nikdy na obou stranách ani přivítání na radnicích. Naše přátelství prožívá chvíle radostné i bolestné. 16.5.1995 při týdenní návštěvě našich přátel Bůh náhle povolal z našeho středu tolik oblíbeného otce P. Antonína Kindermanna. Společně tak se slzami v očích a s pokorou v srdci děkujeme při společné bohoslužbě za dar jeho života.

Postupem času mnozí z těch, kteří se vydatně zasloužili o chod našeho přátelství, odešli na věčnost. I v těchto chvílích jsme byli vždy spolu – ať již duchovně nebo fyzicky. Stalo se krásným zvykem, že si obě farnosti předávají velikonoční svíce – paškál. Při obřadech vigilie, kdy kněz přináší do kostela rozsvícený paškál a 3x po sobě zpívá „Světlo Kristovo“ a lid odpovídá „chvála Tobě, Pane“, jsme vlastně skrze tuto svíci propojeni nejvíce – všichni se tak společně podílíme na šíření „Světla Kristova“. Kéž nás toto veliké a hluboké poslání stále naplňuje a zároveň zavazuje, abychom nezůstávali pouze u tradic, ale pracovali na Božím království v plném nasazení. Další společný program našich farností může být toho alespoň malou součástí. Pokračujme s láskou v srdci a zamysleme se společně nad další formou našeho přátelství.

• Anna Hofericová

Pro zasmání aneb jak může fungovat „soukromý kurz Alfa“

Je pátek večer, byla jsem na křížové cestě a na mši svaté. Jsem strašně unavená, bolí mě záda a nohy, sotva jdu. Domů bych pěšky nedošla, pojedu trolejbusem. Kousek od kostela sv. Jana se ke mně přidají tři mladíci, asi sedmnáctiletí, možná i mladší. Doslova se na mne nalepí, div mě nevezmou za ruku. Trochu se leknu, ale co. Všude plno lidí a jdu přece z kostela! „Babi, kam jdeš?“ oslovili mě. „Domů, kluci, je pátek večer, tak se těším domů...“ odpovím. Rozhovor však pokračuje a graduje: „Víš, babi, že ti to sluší?“ Nenechám se vyvést z míry a s přátelskou nadsázkou říkám: „To vím, že mně to sluší, hlavně potmě a zezadu“. Dají se do smíchu, asi poznali, že se mnou bude legrace. „A kde jsi byla, babi?“ „V kostele, kluci.“ Chvíle ticha, asi takovou odpověď nečekali. „V kostele? Ty chodíš do kostela?“ „Ano, tady za námi u sv. Jana.“ „Ty jsi křesťanka?“ „Ano, jsem.“ Po krátké odmlce, kdy jsme se zastavili, ten nejodvážnější říká: „Já jsem také křesťan“. „No vidíš, tak jsme dva“, pokračuji v rozhovoru. „Ale my jsme také křesťané“, přidají se ti dva další.

„No vidíte, kluci, to je super, tak už jsme slušná parta“. Chlapci se chovají slušně, přátelsky. Jeden z nich pokračuje: „Já jdu dokonce v neděli do kostela!“ „No prima, tak se tam uvidíme“, odvětim. Na semaforech naskočí zelený panáček a musíme přejít. Dav přecházejících lidí nás rozdělí. Kluci jdou rychleji, ale na druhé straně na mne čekají. „Tak babi, hezký večer!“ „Kluci a vy se hezky pobavte, také hezký večer, už mi jede trolejbus!“ Rozešli jsme se, každý za svým plánovaným večerem. Ještě se za nimi otáčím, oni se otáčejí též, zamáváme si. Bohužel jsem se zapomněla zeptat, ve kterém kostele se uvidíme... V pondělí na zkoušce chrámového sboru tuto historku vypravuji všem přítomným. Všichni se zasmějí. Kolegyně z altu se na mne otočí a říká: „Napiš to do Zpravodaje, ať se zasměje celá farnost.“

• Anna Hofericová

Oslava sv. Josefa a setkání mužů

Ve středu, na slavnost svatého Josefa, se hodinu před večerní mší svatou sešlo ve farním sále několik mužů z duchovní obnovy, aby připravili pohoštění na následnou oslavu. Poté se všichni přesunuli do kostela svatého Bartoloměje.

Mši svatou zahájil průvod. Byli v něm kněží od salesiánů, otec Piotr a otec Jan.

Pan biskup Josef, který v tento den slavil svátek, se bohužel kvůli nemoci nemohl zúčastnit, a tak byla jedna z přímluv věnována za jeho uzdravení.

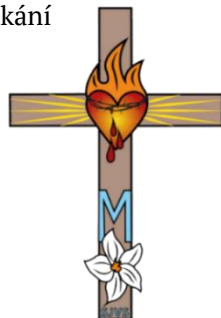

Po mši se většina mužů přesunula na faru, kde postupně zaplnila farní sál. Následoval připitek a zaznělo tradiční "Živijó" za všechny, kdo mají svatého Josefa za patrona. A protože šlo o významnou slavnost, mnozí si udělali výjimku z půstu a společně si pochutnali na připraveném pohoštění.

• Petr Majerik

Setkání Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce

V neděli 23. března odpoledne se na pardubické faře uskutečnilo setkání Služebníků Ježíšova Velekněžského Srdce, kteří se pravidelně každý první pátek v měsíci s celou farností modlívali za kněze v kostele sv. Bartoloměje. Na faře se sešlo přibližně 25 lidí (nejen z naší farnosti) ke společné modlitbě a vzájemnému sdílení. S radostí jsme mezi sebou přivítali i nové tváře lidí, které modlitby oslovily a kteří chtějí více poznat službu a poslání Služebníků. Součástí setkání byla také inspirativní přednáška sestry Kateřiny z centra Aletti, která Služebníky vede.

Sestra Kateřina nově příchozí seznámila s historií vzniku Služebníků JVS a pak hovořila na téma Svátost smíření a o tom, jak často hřešíme nejen skutky, ale i myšlenkami a slovy. Povzbudila nás k hlubšímu zkoumání svého svědomí a k vědomé práci na vnitřní čistotě. Zdůraznila, že Boží milosrdenství je neomezené, ale zároveň jsme povoláni k pravdivému pokání a úsilí o svatost v každodenním životě.

Po společné modlitbě za kněze došlo na osobní duchovní rozhovory se sestrou Kateřinou a na vzájemné sdílení zkušeností a svědectví, jak Bůh působí v našich životech a jak nás vede ke stále větší důvěře a odevzdanosti.

Velké díky všem, kteří přišli a těšíme se moc na setkání další, které by se s Boží pomocí mělo uskutečnit v podzimním čase. Kéž nás Ježíšovo Velekněžské Srdce stále více přitahuje k sobě a proměňuje naše srdce k Jeho obrazu.

• *Yvona Klára Begerová*

Seminář o evangelizaci

V sobotu 22.3. jsem se s několika farníky a otcem Uhlířem zúčastnila Semináře o evangelizaci na královéhradeckém biskupství v Novém Adalbertinu.

Sešli se tu zástupci z celé diecéze ve velkém sále. O zahajovací modlitbu setkání a ztišení se postarala chválová kapela Dotek.

Poté vystoupil se svou přednáškou Daniel Vícha, vikář pro pastorační Biskupství ostravsko-opavského. Řeč byla o evangelizaci. Chtěla bych se s vámi podělit o několik myšlenek z mnoha, které mě oslovily:

“Svět i člověka stvořil Bůh, svět i člověk je odlesk Boha.”

“Je třeba si užívat světa, ale s mírou, která nás vede k Bohu.”

“Problém není svět, ale vztah ke světu. Chceme přijímat svět, tak jak chce Bůh.”

“Abych mohl proměňovat svět (evangelizovat), tak ho musím akceptovat - tj. lidé se na život koukají skrze svět, skrze krásy světa, pokud nebudu mluvit jejich jazykem, pak mi nebudou rozumět.”

“Všude, kam Ježíš přišel – koukal se na svět s láskou a pochopením.”

“Evangelizace má být krátká, přirozená, osobní a jednoduchá, není o znalosti teologie, ale o svědectví.” “Když vyprávím o Bohu, či o tom, co v mém životě Ježíš udělal, je to jako bych pomáhala otevírat dveře do srdcí lidí.”

Po obědě vypukl veletřh pastoračních a evangelizačních aktivit, které přijely prezentovat farnosti a seskupení z celé diecéze. Za naši farnost jsme představovali Kurzy Alfa a projekt Modlitby za ulice. Není tedy divu, že se tu sešlo 30 stánků a vyhrazené dvě hodiny času sotva stačily k zastavení se na všech místech.

Na závěr jsme se přesunuli do kostela Panny Marie, kde bylo možné přijmout svátost smíření a proběhla zde adorace za doprovodu chval zmíněné kapely Dotek.

• *Kateřina Kučerová*

Duchovní obnova pro ženy – Slavoňov

V podvečer 28. března jsme v počtu asi 20 žen dorazily do nádherného areálu Mariina zahrada ve Slavoňově, abychom se duchovně obnovily.

Pečlivě připravený program našeho společného víkendu jsme „odstartovaly“ společnou mší svatou v útulné kapličky Panny Marie přímo v objektu. Po skromné, ale výborné postní večeři nastalo seznamovací „kolečko“. Do svého představování jsme měly za úkol zahrnout i nějaké zkušenosti či chvíle ze setkání s Bohem. Svým osobitým příběhem zahájila tento večer katechumenka Irenka a následovala doslova smršť naprosto jedinečných, silných a nečekaně otevřených příběhů každé z nás, evidentně vedená Duchem svatým, jinak si to nedovedu vysvětlit. Sobotní ráno, posíleny o další čtyři účastnice, jsme začaly společnou modlitbou z Breviáře a zazněla i píseň: Soudce všeho světa, Bože, která v jednohlasém podání tolika žen měla velkou hloubku. Každá žena také ráda ocení, když má nachystanou výbornou snídani a skvělou kávu, takže nic nechybělo k tomu, abychom s radostí a nadšením pokračovaly v programu. Následovaly přednášky zaměřené na biblický text např. z Lukášova evangelia o kající se hříšnici přicházející za Ježíšem do farizeova domu s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje a o Šimonovi. Po první přednášce každá z nás samostatně v tichosti rozjímal a přemýšlela. Ideální k tomu byla např. obchůzka kolem objektu za krásného počasí v nádherně upravené a jarem provoněné zahradě za zvuku ptačího zpěvu, což vypadalo až trochu kýčovitě, ale to vůbec neškodilo. Zatímco my jsme vzorně rozjímal, otec Jenda pomohl Helence a Věrce v kuchyni a pro celou skupinu oškrábal brambory. Úžasné! Po druhé části přednášky jsme opět v tichosti a v srdci rozjímal a kdo chtěl, měl možnost tento čas využít k osobnímu rozhovoru o čemkoli s otcem Jendou nebo ke svátosti smíření. Po vynikajícím obědě a krátkém odpočinku jsme vyrazily na procházku do Rokole, kde jsme si prohlédly kapličku, ochutnaly vodu ze studánky a pak následovala v kapli u schönstattských sester mše svatá, jejíž součástí byly i modlitby a přímlyvy za čtyři přítomné katechumenky.

Řekla bych, že v této části víkendu již postupně gradovala a hmatatelně stoupala síla Boží přítomnosti mezi námi všemi. Během dne se v celé skupině střídaly emoce a občas tekly slzy. Slzy radosti, bolesti, vděčnosti, lítosti a lásky. To jsme ale netušily, co přijde večer po večeři, kdy jsme se tentokrát již auty přesunuly zpět do Rokole na adoraci. Samotná atmosféra v kapli – svíčky, naprostý klid a ticho – umocňovala sílu tohoto okamžiku. Rozděleny do šesti skupin po čtyřech jsme se po společné úvodní modlitbě rozešly do různých místností, ve kterých proběhly přímluvné modlitby, kdy jsme se vždy modlily za sebe navzájem. Osobně musím říct, že to, co se se mnou dělo, jsem nikdy nezažila a těžko se to slovy popisuje. Byla to fakt síla pro většinu z nás! Velmi niterné a intenzivní. Zkrátka neuvěřitelné! Než jsme se zase všechny skupiny sešly, zpívaly jsme chvalozpěvy na přání za kytarového doprovodu Martiny Traxlerové, které jsme prokládaly různými přímluvami. Okolo desáté hodiny večerní jsme se vrátily zpět do Slavoňova a u sklenky dobrého vína či čaje jsme si sice unavené, ale spokojené popovídaly, tak jak to my ženy umíme. Rozloučily jsme se s otcem Jendou, který nás v neděli ráno opouštěl, aby stihl mši v Pardubicích. V neděli ráno kdo chtěl, přišel na společnou modlitbu dle sobotního vzoru.

Navzdory změně času, která nás zrovna o našem víkendu postihla, se nás sešlo překvapivě dost! Po snídani a mši sv. ve slavoňovském kostelíku jsme se odebraly k poslední části programu – práci s biblickým textem – kterou nás nádherně a velmi citlivě provedla Olga Tenková. Samotné jsme byly ze sebe překvapené, jak nás to přinutilo podívat se na stejné věci jinak, různými pohledy, jinak přemýšlet, a nakonec se ukázalo, že to bylo nesmírně obohacující! Tak jako na začátku proběhlo seznamovací kolečko, na konci bylo hodnotící kolečko každé z nás. Rozhodně zazněla celkově velká spokojenost, nadšení a radost z nově navázaných známostí a přátelství. Závěrem obrovský dík za skvělou organizaci celé akce Heleně Strouhalové a za to, že jsme celý víkend nemusely vařit (což my ženy opravdu velmi oceníme) její pravé ruce – Věře Pavlíčkové.

Upřímné díky otci Jendovi, který nás touto obnovou úžasně provedl, připravil nám krásný program, věnoval svou energii a všechno čas naplno. Děkuji všem ženám, že jsem mohla tak úžasnou věc s vámi všemi zažít, že jsem vás mohla poznat, učit se od vás, inspirovat se vámi a být jednou z vás. Upřímně doporučuji tuto Boží dámskou jízdu všem ženám! Každá si v tom něco najde a časová investice do takto stráveného víkendu je opravdu velmi výhodná. Lepší duchovní detox před blížícími se Velikonocemi jsme si nemohly přát!

• *Jana Kosinková*

Dovolená, víkend, oslava, školení...

Plánujete-li něco z výše uvedeného, nabízíme pronájem prostor Salesiánského centra na Zborovském náměstí či faru na Míčově v Železných horách nedaleko Heřmanova Městce.

Fotky sálů Salesiánského centra a podrobný popis Míčovské fary najdete na webu: salesianipardubice.cz/stredisko-mladeze/pronajmy/

Využitím našich prostor uděláte radost nejen sobě, ale také nám. Zisk z pronájmů je určen především na naši salesiánskou činnost pro mladé lidi i celé rodiny.

Pro bližší informace k prostorám a termínům kontaktujte **Marii Benákovou**, benakova@dozivota.cz, 776 649 046. Budeme se těšit na viděnou!

• Marie Benáková

Nové auto pro Centrum Don Bosco

Centrum Don Bosco děkuje všem, kteří přispěli ve sbírce na nový automobil pro sociální službu Doprovázení mladých lidí z dětských domovů.

Nová Dacia Sandero na LPG už stojí na dvoře. **Velmi si vaši podpory vážíme.**

• Za tým Marie Benáková

Charita

10. ročník Charitního plesu – tančili jsme pro hospic

Děkujeme všem, kdo jste s námi přišli oslavit jubilejní 10. Charitní ples. Bylo nádherné vidět plný sál lidí, kteří se rozhodli užít si krásný večer a podpořit tak Domácí hospic Andělů strážných Oblastní charity Pardubice.

Máme velkou radost, že se ples stal místem setkání farníků, přátel Charity i veřejnosti. Celý výtěžek putuje na podporu péče o nevléčitelně nemocné v domácím prostředí a jejich pečující rodiny. Protože v Charitě víme, že to nejlepší, co můžeme našim blízkým dopřát, je strávit poslední chvíle života mezi svými nejbližšími a v prostředí, které důvěrně známe – doma. Děkujeme, že jste s námi. Ať už jako hosté, dobrovolníci, dárci, nebo prostě ti, kterým záleží na pomoci druhým.

Těšíme se na viděnou zase za rok.

Pomozte nám vybavit nové Centrum sociálních služeb

V Oblastní charitě Pardubice stavíme Centrum sociálních služeb v Holicích, které významně pomůže také Pardubákům. V první etapě totiž vzniknou kromě pobytových také **ambulantní odlehčovací služby**, kde budou zaměstnanci každý den pečovat o vaše blízké. Vám a celé rodině tím poskytnou tolik potřebnou úlevu – a vašim blízkým tu nejlepší péči.

Centrum sociálních služeb už roste – ale chybí mu důležité vybavení. Abychom začátkem roku 2026 mohli zpřístupnit odlehčovací služby pečujícím, spouštíme sbírku **na polohovací lůžka, matrace proti proleženinám, polohovací křesla, kuchyň s vybavením, jídelní stoly a jídelní křesla**, které zajistí důstojnou péči a komfort pro naše klienty a vaše nejmilovanější.

ODKAZ NA SBÍRKU

Pomozte nám vybavit nové odlehčovací služby, aby byly skutečným útočištěm pro ty, kteří potřebují naši pomoc. Každý dar má smysl. Děkujeme za vaši štědrost, protože jen díky vám můžeme pomáhat potřebným už více než 30 let.

Příspěv můžete několika způsoby:

- Ve sbírce na portálu DONIO (Charita dostane 100 % příspěvku):
donio.cz/vybaveniodlehcovacich-sluzeb
- Převodem na účet: 2401340080/2010
- Hotově v sídle pardubické Charity: V Ráji 732

Rádi vám vystavíme potvrzení o daru pro odečet z daňového základu. Obráťte se, prosím, na **Tadeáše Kouřila** – tel.: **737 488 753**, **tkouril@charitapardubice.cz**

„Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“ (Matouš 25: 40)

Mše svatá za Charitu – společně v modlitbě i v pomoci

Srdčně vás zveme na **mši svatou za Oblastní charitu Pardubice**, která se uskuteční v úterý **6. května 2025 od 16:30 hod. v kostele sv. Bartoloměje**.

Mši svatou bude celebrovat P. Jan Uhlíř a hudebně ji doprovodí skupina DoteK. Stejně jako v loňském roce chceme touto mší poděkovat za všechny, kdo s námi tvoří dílo lásky a pomoci – za zaměstnance, dobrovolníky, dárce i podporovatele. Budeme prosit za požehnání pro naši službu i za všechny, kterým pomáháme.

Po mši svaté se sejdou charitní zaměstnanci s panem farářem ke společnému posezení na faře, kde bude prostor k neformálnímu setkání, sdílení i malé oslavě toho, co společně s Boží pomocí zvládáme. Těšíme se na společně strávený čas. Děkujeme, že s vaší pomocí můžeme pomáhat druhým.

Tadeáš Kouřil

Dárci pomohli Nikitě v boji s leukémií

Nikitha je devítiletá dívka z indické oblasti Bangalore, která už přes dva roky bojuje s leukémií. Její příběh svědčí o síle lidské solidarity. Rodiče Nikithy si nemohli nákladnou léčbu dovolit. Potřebné prostředky se podařilo získat až díky sbírce vyhlášené Diecézní charitou Hradec Králové v roce 2023. Rodina je za podporu dárců nesmírně vděčná.

Zástupci diecézní charity se setkali s Nikithou a její rodinou při nedávné monitorovací cestě do Indie. „Během setkání jsme se dozvěděli, že Nikitha si ráda kreslí a modlí se a že ji ve škole baví matematika. Do dvou let by měla dokončit základní cyklus léčby.

Teprve pak budou lékaři schopni vyhodnotit, jak tato léčba zabrala,“ přibližuje Anna Maclová, ředitelka Diecézní charity Hradec Králové. Rodina Nikithy, která má dva mladší sourozence, žije v chatrči asi 100 kilometrů od Bangalore. Otec Ravi pracoval jako nádeník v cihlárně, ale kvůli zraněním nemůže svou práci naplno vykonávat. Matka Rosie, která je bohužel negramotná, pracuje jako služebná a dělá domácí práce, aby rodině zajistila nějaký příjem. Rodiče dívky vyprávěli o těžkostech, které museli překonat, když zjistili, že nejstarší dcera má leukémii. Byli zoufalí, půjčovali si peníze na léčbu a dluh se stále zvyšoval. Úlevu jim přinesla až pomoc českých dárců, kteří přispěli do charitní sbírky. Díky ní může Nikitha docházet na pravidelnou léčbu, která je nezbytná pro její uzdravení. Paní Rosie věří, že jim tuto pomoc poslal samotný Bůh. Celá rodina je nesmírně vděčná za podporu, kterou dostala, a modlí se za všechny dárcy, kteří jim pomohli v těžkých časech. K poděkování se připojuje také ředitelka Anna Maclová: „Chci vyjádřit hlubokou vděčnost všem dárcům, kteří přispěli na léčbu Nikithy a dalších indických dětí v nouzi. Vaše štědrost a podpora jsou pro tyto rodiny neocenitelné. Díky vám mohou děti jako Nikitha dostat potřebnou léčbu a naději na uzdravení. Děkujeme vám za vaši pomoc a solidaritu.“

Více také na www.adopce.hk.caritas.cz.

• Vojtěch Homolka

Škola Noe

Škola NOE – Světový den knih

V úterý 4. března se ve škole NOE uskutečnil "Světový den knih". Děti i dospělí přicházeli do školy v různých převlecích za hrdiny z oblíbených knih nebo spisovatele. Proběhla i přehlídka kostýmů v tělocvičně. Uspořádali jsme výtvarnou soutěž na téma „ilustrace ke knize“. Starší žáci připravili program pro mladší spolužáky, ať se jednalo o předčítání z knih, výrobu deníků či pohádkovou stezku.

Sedmáci připravili pro celou školu divadelní představení „O dvanácti měsíčkách“. Program pokračoval i v odpoledních hodinách. Děti i široká veřejnost mohly navštívit různé workshopy, jako např. výroba loutek či výroba záložek do knih. Nechybělo anglické čtení v anglické knihovně. Odpolední návštěvníci mohli ochutnat také dobroty v „literární kavárně“.

Rozhovor s Peterem Majerikem

Peter Majerik je "nepřehlédnutelný" ministrant a akolyta u sv. Bartoloměje, ranní kostelník u sv. Jana, člen pastorační rady, otec dvou dětí a nově i budoucí kmotr své manželce, která bude o Velikonocích pokřtěna.

Tedy máme mnoho důvodů, abychom ho poznali trochu blíže.

Rozhovor vedl Jan Uhlíř.

Peter, díky tvé výšce (205 cm) tě není možné v kostele přehlédnout. Ne každý však tě blíže zná. Mohl by ses nám trochu představit?

Jak už může ta moje výška trochu napovídat, tak jsem bývalý basketbalista. Pocházím ze slovenského města Prievidza a do Pardubic jsem přijel přibližně před 20 lety, abych zde studoval a taky hrál basket. Během studií jsem potkal svoji nastávající manželku Karolínu, kterou jsem si vzal v Brně na Petrově a dva roky na to se nám narodil Michal a po dalších dvou letech Lukáš.

Basketbal už aktivně nehraješ, ale určitě se mu nějak dále věnuješ?

Ve skutečnosti si ještě chodím zahrát zápasy ve východočeském přeboru (nejnižší místní soutěži), abych se alespoň trochu hýbal. Ovšem nejvíc mě baví sledovat, jak se daří našim klukům, pro které se stal basketbal jejich největším koníčkem, stejně tak jako pro mě. Mimo své „tátovsko-fanouškovské“ role ještě vypomáhám s trénováním v dorosteneckých a žákovských kategoriích, a když mi zbude čas, tak pořádám i individuální tréninky pro kluky z klubu. Loni v létě se mi povedlo uspořádat navíc i týdenní soustředění. A co na to manželka? Ta to prožívá všechno spolu s námi, i když basket nikdy nehrála.

Co se ti líbí na basketbalu? Napadá tě nějaká souvislost s vírou?

Možná to bude znít jako klišé, ale za mě to je tým a to, že člověk může být v tom kolektivu. A právě to se mi nejvíc spojuje i s vírou. Podobně jak v basketbalu je důležité, aby se tým utužoval i mimo palubovku, tak to vnímám i v církvi. Jestli chceme, abychom byli živé společenství, tak se nestačí scházet jenom na nedělních mších.

Známe tě především z kostela sv. Bartoloměje. Společně se syny ministruješ a konáš službu akolyty. Pamatuješ si, jak jsi ministroval v mládí a co tě na této liturgické službě naplňuje dnes?

Popravdě, i když jsem v dětství chtěl ministrovat, povedlo se mi to jenom jednou na táboře a ani si nepamatuji, proč jsem v tom nikdy nepokračoval. Doopravdy jsem začal ministrovat někdy před pěti lety. Začalo to tak, že Václav Metelka přišel za našimi syny, jestli by nechtěli jít ministrovat a jim se to zalíbilo. Potom se mě starší Míša zeptal, proč vlastně neminstrojuj taky. A protože moje odpovědi byly spíš jenom chabé výmluvy a viděl jsem v tom možnost, jak bych mohl víc rozvíjet svoji víru, rozhodl jsem se, že se zkusím zeptat v sakristii. Tam se mě opět ujal Václav, a tak jsem začal ministrovat. Tato služba má pro mě význam obzvlášť v tom, že já i kluci můžeme být o něco víc zapojeni do našeho farního společenství.

Jak jsi se stal akolytou a co tomu předchází? Co se ti na této službě líbí a jak bys ji rád rozvíjel?

Akolytou jsem se stal díky otci Janovi a otci Piotrovi, kteří mi navrhli, abych se zúčastnil přípravného kurzu v Hradci Králové, který byl zakončen duchovní obnovou v Králíkách. Určitě si na této službě vážím, že můžu podávat svaté přijímání na mších a snažím se to dělat s největší úctou. Abych byl ale upřímný, myslím, že to není tak důležitá služba v tom smyslu, že se o pár minut zkrátí mše svatá. Rád bych ji rozvíjel v tom směru, abych mohl být víc nápomocný kněžím a lidem ve farnosti. Třeba významnější mi teď přijde i služba kostelníka.

Blíží se Velikonoce. Co pro tebe tyto svátky znamenají?

Dřív byly tyto svátky pro mě významné kvůli setkávání se s rodinou, ale neprožíval jsem je tolik duchovně. Většinou jsem se nezúčastňoval ani čtvrtčních a pátečních obřadů. Poslední roky se už ale snažím Velikonoce víc prožívat duchovně a uvědomovat si, co Pán Bůh pro nás vykonal.

Které dny ze svatého týdne jsou ti obzvlášť drahé? Na jakou liturgickou část Velikonoc se těšíš?

V jednom televizním rozhovoru říkal Marek Orko Vácha, že na význam Velikonoc se dá poukázat i tím, že velikonoční bohoslužba trvá tři dny. A já taky vnímám velikonoční triduum jako jeden celek, který ovšem vrcholí velikonoční vigilií. Asi nedokážu přesně říct, na kterou liturgickou část se těším nejvíc. Pocitově na mě hodně působí, jak na Zelený čtvrtek všechno ztichne a obráceně na vigilií se opět rozezní zvony a začne hrát hudba.

Letos bude zvláště Velikonoční vigilie pro vaši rodinu výjimečná. Můžeš nám prozradit více?

Jistě, moje manželka Kája je teď katechumenka a na vigilií má být pokřtěna.

Pokud to je možné, můžeš nám říct, čím tě cesta manželky k víře obohatila?

Musím říct, že už od začátku, co jsme spolu, neměla ráda, když jsem o ní mluvil jako o nevěřící – výstižnější slovo je hledající. Křesťanská víra ji zajímala a vnímala ji jako dobrou, ale nedokázala ji jen tak jednoduše přijmout. Měla pochybnosti, otázky, které jsem si já dřív nekladl. Měl jsem svoji „dětskou“ víru, ve které mě rodiče a prarodiče vychovali a nezajímal jsem se o ni hlouběji. Právě to, jak Kája svoji víru hledala, mě přimělo k tomu, že i já bych měl tu svoji víru rozvíjet. Právě ona byla ta, která mě podporovala, abych se víc zapojoval do farního společenství.

Na jaké “slovenské” velikonoční zvyky rád vzpomínáš?

Je u vás též velikonoční pomlázka?

Ano, chodí se tam i s pomlázkou (korbáčom), ale spíš se tomu říká kúpačka. „Kupači“ chodí běžně s kbelíkem vody a slejí holky nebo ženy od hlavy až po paty. Když jsem byl kluk, tak jsme s našima jezdili k starkej a starkému (babičce a dědovi) do Liptovského Mikuláše. Pamatuji si, jak se mamka se sestrou musely běžně několikrát převlékat a bývalo běžné, že to potom i odstonali. S tatkou jsme byli hodně decentní. Chodili jsme jenom po rodině a polili jsme ženy jenom symbolicky vodou ve štamprli do obličeje. Zbytek byl podobný jako v Česku. Chvilí jsme tam poseděli, něco jsme pojedli, dospěli si i vypili. Tehdy jsem si toho tolik nevážil, ale teď na to rád vzpomínám.

Před dvěma lety jsi začal studovat náboženskou výchovu na univerzitě v HK. Proč ses dal na další studia a co ti toto studium přináší? Jaké předměty máš zvláště rád?

Když jsem se zmiňoval o tom, že chci svoji víru rozvíjet, tak to je hlavní důvod, proč jsem se na toto studium dal. Začalo to už na přípravném kurzu na akolytu, který se mi moc líbil. A chtěl jsem se dozvědět víc. Už od začátku to studium začalo naplňovat moje očekávání. Některé poznatky rozšiřují moje vědomosti, jiné mě utvrzují v mých názorech a zase jiné se ve mně tlučou a někdy mě i nutí moje postoje změnit. Například díky biblistice jsem mohl lépe pochopit Písmo svaté. Díky dogmatickým předmětům lépe chápu významy některých dogmat, a zároveň to u mě otevírá další otázky. Rád bych zmínil ještě předmět „Křesťanství a jiná náboženství“, který mi objasnil taky hodně otázek, jak máme jako křesťané pohlížet na jiná náboženství. •

Prosba: Drazí farníci, stala se nám nepříjemná zkušenost, kdy jakýsi člověk naší Terce ukradl novou příčnou flétnu. Policie má vše nahlášené. Možnost, že se k nám flétna vrátí, je naprosto mizivá. Chtěla jsem vás poprosit, jestli by někdo z vás nebyl tak hodný a pokud doma máte příčnou flétnu a nehrajete, zda byste nám ji nemohli zapůjčit. ZUŠ nám vychází vstříc, ale kdo ví, zda ji nebudou v novém školním roce potřebovat pro začínajícího flétnistu.

Děkujeme moc, mladší rodina Traxlerova

KALENDÁŘ AKCÍ | 6. – 26. 4.

po	6.4.	Káva po deváté (10:00 farní sál)
čt	9.4.	Setkání seniorů (14:30 fara)
pá	10.4.	Setkání katechumenů s otcem biskupem v Hradci Králové
	11.4.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
		Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	12.4.	Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
	12.-13.4.	Víkend s přespáním na faře pro děti připravující se na 1. SVP
	13.4.	Sbírka Pojištění kostelů a dalších církevních budov (2/2)
		Svátost smíření (14:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje a fara)
ne		Sederová večere (14:00 - 19:00 farní sál)
		Koncert sboru Bona Nota (18:00 kostel sv. Václava v Rosicích nad Labem)
út	14.4.	Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
	15.4.	Svátost smíření (17:00 - 19:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
		Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so		Předání pokladu víry katechumenům (18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	16.4.	Svátost smíření (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
st	17.4.	Missa chrismatis (10:00 Katedrála Sv. Ducha v Hradci Králové)
	18.4.	Velký pátek – den přísného půstu
ne		Ranní chvály (8:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne		Sbírka na Svatou zemi
		Velkopáteční křížová cesta pro rodiny s dětmi (9:00 Spoil)
st		Farní velkopáteční křížová cesta (10:30 Kostelec nad Orlicí)
so	18.4.-19.4.	Adorace u Božího hrobu (kostel sv. Bartoloměje)
	19.4.	Ranní chvály (8:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne		Velikonoční vigilie – křest dospělých (20:30 kostel sv. Bartoloměje)
čt	20.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – žehnání pokrmů
pá	26.4.	Farní pouť do Katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové

KALENDÁŘ AKCÍ | 27. 4. – 11. 5.

ne	27.4.	Nedělní bohoslužby 7:00, 9:00, 10:00 a 19:00 jsou v klášterním kostele
	28.4.	Uzávěrka Zpravodaje č. 3
so		Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Jana Křtitele)
	29.4.	Benefiční koncert sboru Continuo Pardubice + beseda s indickým biskupem Derekem Fernandesem (18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Není večerní mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele
po	1.5.	Koncert Duo Milski – Tóny srdce (16:00 - kostel sv. Jiljí v Pardubičkách)
čt		1. májová pobožnost (18:00 Kostel Zvěstování Panně Marii "Klášterní")
pá	2.5.	Svatost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
	3.5.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	4.5.	Káva po deváté (10:00 farní sál)
	6.5.	Mše svatá za Charitu (16:30 kostel sv. Bartoloměje)
	7.5.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
	8.5.	Mše svatá k 80. výročí ukončení 2. světové války (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne		Mše svatá před poutí do Říma (14:00 kostel sv. Bartoloměje)
	8.5.-17.5.	Farní pouť do Říma
út	11.5.	Sbírka Kněžský seminář a formace bohoslovců (1/2)
		Vychází Zpravodaj č. 3

PRAVIDELNÁ AKCE

čtvrtek	Adorace (18:30 - 20:00 kostel sv. Bartoloměje)
---------	--

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost